מקיף לגסות למקומות • לתוקמין בכליס: **מס** כליס עד שיעבדו • לבלכיב "לחבר עבדו שם: **פסמך** גיזוז כעיפ • דילפינן לקמן מקס בסמכ: **ומיפק** לדעובד כוכבים • עד שתעבד: **ור"ע** • דלמר בכל ישראל עד שתעבד **אלי** "טועבת ה' "לאו דמיסתר משמע עשייה אלא ד"ק לרבי מיר משמע עשייה לעשייה מכילתו לידי פועבה שעובדה: **שמוסל** לגלוח: **שיכול** לבטל: **לפיכ** לפי שהוא בטל • ותרוייהו בחד קרא ורישא דקרא "פסילי אלהיהם תשרפון בחם ולא תחמוד וגו': **כ"ש פיסלו לפלוח** • לעבודת כוכבים לא תחמוד: **פסלו** לפלוח • שכשנעשו מלאכת פסולת ולקחת לך "פסילי דלקח מרי גוויי משמע ורמיזין ליה לאיסור ולהיפך דקרא: **דברים שכספר** • שנדוש שכספר הוא עובדה שלא ישמעו ב"ד ויסקלוהו: **שמעשה גיזוז** • דכשהיא שלימה (ב)(לעיל) בקרקע: **פס מזבח פשון גיזוז** • דהא לאסור בהנאה: **שלא מזבח** • תלמידי חכמים, דתשריה לוקמין "בדיין שלימו הגון" הלכך "מזבח" נמי בגבוה: **ריפך כלי** • כלי שנשבר והקיש עליו בקורנס עד שריקקו ונתפצל ונתמלא פניממו: **כין נר' שמעשל כו'** • משמע עבודת כוכבים של עובד כוכבים אין מסורין עד שיעבדו כדאמרן לעיל (דף נח:) "הניחום ולא נשתמשו בהן יכול יהו מסורין מ"ל לאסר עבדו" ור"ע בעבודת כוכבים עצמה פליג לגבי כלים לא פליג: **משמשין** • דישראל משתמש עבודת כוכבים דעובד כוכבים גמר ולא מיתסר עד שישתמשו בהן לעבודת כוכבים: **עשה** • עצמו (כלומ) לעבודה(ג) מתחילה: **מולין ומומחין** ישנם-יולריכה טבילה וביליחות הצפה (דף מז:) משרש טעמא 'גזרה שמא יאמרו "טבילה בת יומא טובה" וקא מבעיא (ד) כלי שנשתמשו בו לעבודת כוכבים ואחרי' בשמכת שבת בפ' ח"ל עקיבא (דף פג:) משמשיה ממלין שכרן כדי לשהכרן ומחזר וריחכן לעבודת כוכבים ועדיין לא נשתמשו בו מי הדר לטומאה קמייתא או לא ולא: **מי ממריון ס"ם** • דחזרין לטומאתן יצאה דחזרייתא: **אלא מומחים** • עבודת טבכים דרכן היא(ה) וקרוי תשמישה בעלמא: **אלא מומחים דרכן** • כגון כלי דמלמתו במקצן דמדחזרייתא לא ממחתו משקין כלי, וכבגן נזוך משום משקה זב וזבה כגון לוקן ומימי רגליו דאב הטומאה ניכוו ומטמאי כלי: **תנא מגו מדמ** • כלומר בשאר טומאות נמי מיבעיא ליה ולא דקרא 'עבודת כוכבים שהיא לאחרת [היא] הנשחלת מתוך עבודה של לשונה אם ל"ב בשאר טומאות דרכן לא הדרי, הכא מאי: **מקרוכם עבודת כוכבים של מולין** • מי שלקח טומאה מיניהו ע"י ביטול או לא: **ומיבעי לך כלים** • שנשתמשו בהן לעבודת כוכבים לר' שלקח טומאה מיניהו כי היכא דשלקח ליטהר: **כיון דאים ליה ספרא** • כשאר טומאות, במקום שהכל דמקום דידיה סייט ביטול, כיון דליטהר כמיל מיניהו טומאה ולא נמי שלקח: **כי קמיבעיין לן מולין** • לגבי לגבי כלים לא מיבעיא ליה כיון דאית להו מדרה במקום טומאה נמי בטילה • כי קא מיבעיא אוכלין • ותיבעי ליה עבודת כוכבים גופה • לאמיבעיא ליה כיון

תנהו מגין לכלים • ולא דמי לתקרובת הר שהתירו לעיל בפ' כל האלמים (דף מה. ד"ה פלטיס) דשאני התם דכתיב (תהלים קו) ויאכלו זבחי מתים ומיניה נפקא לן מקרובת עבודת כוכבים וקרא כי כתיב בפשוט כתיב שהוא תמים ולהכי תקרובתו אסורה אבל כלי נבי עבודת כוכבים של מכור לגוי אינו אסור מחמת קרובתו לגוי ל' ישמעאל) מהפשוט אחד מהאמוראים

תנהו ענין לכלים מכאן אמרו עבודת כוכבים של עובד כוכבים אינה אסורה אלא עד שתעבד ושל ישראל מיד והא בכלים דכתיב אוכימנא להו אמר קרא אשר אתם יורשים אותם את אלהיהם מקיש אלהיהם לכלים מה כלים עד שיעבדו אף אלהיהם נמי עד שיעבדו ור"ע דלא מקיש אמר לך *את הפסיק הענין ורבי ישמעאל אשבחן עבודת כוכבים של עובד כוכבים דאין אסורה עד שתעבד דישראל דאסורה מיד מנא ליה סברא הוא מדעובד כוכבים עד שתעבד דישראל אסורה מיד אימא כלל * ובכל לא? השתא גניזה בעיא איתסורי לא מיתסרא ואימא כדעובד כוכבים? אמר קרא ס"ואת תאבתם אשר עשיתם את העגל משעת עשייתם ליה בחטא אימא ה"מ למיקם גברא בחטא, איתסורי לא מיתסרא? אמר קרא °ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה-משעת עשייתה קם ליה בארור אימא ה"מ למיקם גברא בארור איתסורי לא מיתסרא? "תועבת ה" כתיב ור"ע דבר המביא לידי תועבה, ור"ע עבודת כוכבים של עובד כוכבים-דאסורה מיד מנא ליה? אמר קרא *פסילי אלהיהם תשרפון באש" משפסלו נעשה אלוה, ואידך ההוא מיבעי ליה לכדתני רב יוסף דתני רב יוסף [מנין לעובד כוכבים שפוסל אלוהו שנאמר "פסילי אלהיהם תשרפון באש] ואידך נפקא ליה מדשמואל-דשמואל רמי: כתיב °לא תחמוד כסף וזהב עליהם וכתיב ולקחת לך" הא כיצד "פסלו לאלוה-לא תחמוד "פסלו מאלוה ולקחת לך" ור"ע אשכחן עבודת כוכבים של עובד כוכבים דאסורה מיד ישראל עד שתעבד מנלן? אמר רב יהודה אמר קרא °ושם בסתר-עד שיעשה לה דברים שבסתר ואידך ההוא מיבעיא ליה לכדרבי יצחק-דא"ר * יצחק 'מנין לעבודת כוכבים של ישראל שטעונה גניזה' שנאמר 'ושם בסתר' ואידך נפקא ליה מדרב חסדא אמר רב דאמר רב חסדא אמר רב מנין °לעבודת כוכבים, של ישראל שטעונה גניזה שנאמר °לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח מה מזבח טעון גניזה אף אשרה טעונה גניזה ואידך ההוא מיבעי ליה לכדר"ל *דאמר ר"ל °כל המעמיד דיין שאינו הגון כאילו נוטע אשרה בישראל שנאמר °שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך" וסמיך ליה "לא תטע לך אשרה כל עץ" אמר רב אשי °במקום תלמידי חכמים כאילו נטעו אצל מזבח בעי רב המנונא ריחך כלי לעבודת כוכבים מהו לעבודת כוכבים דמאן: אילימא עבודת כוכבים דעובד כוכבים בין לר' ישמעאל ובין לר"ע משמש עבודת כוכבים הן-ומשמש עבודת כוכבים אין אסורין עד שיעבדו, ואלא עבודת כוכבים דישראל אליבא דמאן אילימא אליבא דר"ע השתא היא גופה לא מיתסר עד שתעבד, משמשיה מיבעיא? ואלא אליבא דרבי ישמעאל דאמר אסורה מיד מאי? משמשין ממשמשין גמרינן מה התם עד שיעבדו אף הכא עד שיעבדו או דלמא מינה גמר: מה היא אסורה מיד אף משמשיה אסורין מיד, מאי איריא דקא מיבעיא ליה ריחך כלי תיבעי ליה עשה רב המנונא משום טומאה ישנה קמיבעיא ליה דתנן *כלי מחכות פשוטיהן ומקבליהן טמאין, נשתברו טהרו, חזר ועשאן כלים (ה)יחזרו לטומאה ישנה והכי קמיבעיא ליה כי הדרא טומאה ה"מ לטומאה דאורייתא אבל טומאה דרבנן לא או דלמא טומאה דאורייתא אבל טומאה דרבנן לא קמיבעיא ליה: טומאה דרבנן מי הדרא או לא הדרא מטמאה חדא קמיבעיא ליה: טומאה דרבנן מי הדרא או לא הדרא, את"ל לא הדרא טומאה דעבודת כוכבים משום חומרא דעבודת כוכבים מי שויוה רבנן כטומאה דאורייתא או לא? תיקו. בעי מיניה ר' יוחנן מר' יניי תקרובת עבודת כוכבים של אוכלים מהו? מי מהניא להו ביטול לטהרינהו מטומאה או לא? ותיבעי ליה כלים שלנו לא קמיבעיא ליה כיון דאית להו מדרה במקום טומאה נמי בטילה • כי קא מיבעיא אוכלין • ותיבעי ליה עבודת כוכבים גופה • לאמיבעיא ליה כיון

ומיבעי ליה עבודת כוכבים • של לוכלין כגון הטמוה לפת ותיבעי לך מי סלקה טומאה בביטול לו לא:

מתי

הגהות הב"ח (ה) גמ' מזר ומפלו כלים מזרו לטומאה וכו' כי הדרא טומאה. נ"ב ככה ליכא למימר כיון דאית [להו שכבה נמקוה] טומאה נמי בטלה דבכלי של יבמות קל מיבעיא ליה ולא בכל עובד כוכבים מי נמי בכלי של [עובד כוכבים ובעובד כוכבים] של יבמות קלתר דליה ליה ביטול: (ג) רש"י ד"ה שטעונה וכו' שלימה נזוזה בקרקע: (ג) ד"ה עשה עשאו כולו לעבודת כוכבים מהתילתו: (ד) ד"ה מזרו וכו' ומקו מיבעיא ליה כלי: (ה) ד"ה מגו מגו וכו' ומקולי נ"ב לעיל בדף מז ע"ב: (ו) תוס' ד"ה המכו וכו' ומ"ב דדברי קבלה נ"ב פי' כלי מקל מקל דומיא דכלי יוסי. נ"ב לעיל נרים דף מד:

כלי א ב מיי' פ"ג מהל' סנהדרין הל' ה סמג לאוין קמ:

כלי ג מיי' פ"ו מהל' עבודת כוכבים הלכה ד סמג לאוין מה עשין קלב:

כלי ד מיי' פ"ג מהל' כלים הלכה ט סמג עשין נמו:

כלי ה מיי' שם פי"ג מהל' כלים ה ופי"ח הלכ' ג סמג שם:

כלי ו מיי' שם הלכה י:

כלי ז מיי' שם הלכה ג:

כלי ח מיי' שם הל' ט:

לא א מיי' פ"ו מהל' שחיטה הלכה ז:

מקורות לשלמים (ד"ה)

	ל"ת	כ"ת
ישראל	מ"ד	מ"ד
ג"ו	מ"ד	מ"ד

מתני' נאסרים

מהגה

קיצורי מילים וסימנים

רבינו חננאל

כתיב ואשרפתם אותו באש • ר' עקיבא אומר חילוף הדברים של עובד כוכבים אמר מיד שנאמר פסילי אלהיהם תשרפון באש משעת עשיה שנפסל נאמר ועליו אומרה תורה תשרפון באש: שמואל רמי כתיב פסילי אלהיהם תשרפון באש וכתיב ולקחת לך • הא כיצד פסלו לאלוה תשרפון באש • פסלו מאלוה ולקחת לך • עבודת כוכבים של ישראל אינה אסורה אלא עד שתעבדי דברי ר' עקיבא שנאמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה 'תו'ושם בסתר' עד שיעשה לה דברים שבסתר והיא עבדתה' ומנין שטעונה גניזה שנא' ולא תמיך לך אשרה [כל עץ] אצל מזבח ה' תנו' מה מזבח טעון גניזה אף אשרה טעונה גניזה ור' ישמעאל האי קרא מיבעי ליה לכדריש לקיש דאמר כל המעמיד דיין[לישראל] שאינו הגון כאילו נטע אצל מזבח ה' אלהיך אשר תעשה לך: בעי רב המנונא ריחך כלי עבודת כוכבים מהו לעבודת כוכבים מדיוק קרא דכתיב לא תעשה לך ולא תעשה אתי כלי שרת ולא כלי עבודת כוכבים ור"ע מנא ליה דלא מקיש אלהיהם לכלים מה כלים עד שיעבדו אף אלהיהם נמי עד שיעבדו ור"ע דלא מקיש אמר לך את הפסיק הענין ורבי ישמעאל אשבחן עבודת כוכבים של עובד כוכבים דאין אסורה עד שתעבד דישראל דאסורה מיד מנא ליה סברא הוא מדעובד כוכבים עד שתעבד דישראל אסורה מיד אימא כלל ובכל לא? השתא גניזה בעיא איתסורי לא מיתסרא ואימא כדעובד כוכבים? אמר קרא °ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל משעת עשייתם ליה בחטא אימא ה"מ למיקם גברא בחטא, איתסורי לא מיתסרא? אמר קרא °ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה-משעת עשייתה קם ליה בארור אימא ה"מ למיקם גברא בארור איתסורי לא מיתסרא? "תועבת ה" כתיב ור"ע דבר המביא לידי תועבה, ור"ע עבודת כוכבים של עובד כוכבים-דאסורה מיד מנא ליה? אמר קרא *פסילי אלהיהם תשרפון באש" משפסלו נעשה אלוה, ואידך ההוא מיבעי ליה לכדתני רב יוסף דתני רב יוסף [מנין לעובד כוכבים שפוסל אלוהו שנאמר "פסילי אלהיהם תשרפון באש] ואידך נפקא ליה מדשמואל-דשמואל רמי: כתיב °לא תחמוד כסף וזהב עליהם וכתיב ולקחת לך" הא כיצד "פסלו לאלוה-לא תחמוד "פסלו מאלוה ולקחת לך" ור"ע אשכחן עבודת כוכבים של עובד כוכבים דאסורה מיד ישראל עד שתעבד מנלן? אמר רב יהודה אמר קרא °ושם בסתר-עד שיעשה לה דברים שבסתר ואידך ההוא מיבעיא ליה לכדרבי יצחק-דא"ר * יצחק 'מנין לעבודת כוכבים של ישראל שטעונה גניזה' שנאמר 'ושם בסתר' ואידך נפקא ליה מדרב חסדא אמר רב דאמר רב חסדא אמר רב מנין °לעבודת כוכבים, של ישראל שטעונה גניזה שנאמר °לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח מה מזבח טעון גניזה אף אשרה טעונה גניזה ואידך ההוא מיבעי ליה לכדר"ל *דאמר ר"ל °כל המעמיד דיין שאינו הגון כאילו נוטע אשרה בישראל שנאמר °שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך" וסמיך ליה "לא תטע לך אשרה כל עץ" אמר רב אשי °במקום תלמידי חכמים כאילו נטעו אצל מזבח בעי רב המנונא ריחך כלי לעבודת כוכבים מהו לעבודת כוכבים דמאן: אילימא עבודת כוכבים דעובד כוכבים בין לר' ישמעאל ובין לר"ע משמש עבודת כוכבים הן-ומשמש עבודת כוכבים אין אסורין עד שיעבדו, ואלא עבודת כוכבים דישראל אליבא דמאן אילימא אליבא דר"ע השתא היא גופה לא מיתסר עד שתעבד, משמשיה מיבעיא? ואלא אליבא דרבי ישמעאל דאמר אסורה מיד מאי? משמשין ממשמשין גמרינן מה התם עד שיעבדו אף הכא עד שיעבדו או דלמא מינה גמר: מה היא אסורה מיד אף משמשיה אסורין מיד, מאי איריא דקא מיבעיא ליה ריחך כלי תיבעי ליה עשה רב המנונא משום טומאה ישנה קמיבעיא ליה דתנן *כלי מחכות פשוטיהן ומקבליהן טמאין, נשתברו טהרו, חזר ועשאן כלים (ה)יחזרו לטומאה ישנה והכי קמיבעיא ליה כי הדרא טומאה ה"מ לטומאה דאורייתא אבל טומאה דרבנן לא או דלמא טומאה דאורייתא אבל טומאה דרבנן לא קמיבעיא ליה: טומאה דרבנן מי הדרא או לא הדרא, את"ל לא הדרא טומאה דעבודת כוכבים משום חומרא דעבודת כוכבים מי שויוה רבנן כטומאה דאורייתא או לא? תיקו. בעי מיניה ר' יוחנן מר' יניי תקרובת עבודת כוכבים של אוכלים מהו? מי מהניא להו ביטול לטהרינהו מטומאה או לא? ותיבעי ליה כלים שלנו לא קמיבעיא ליה כיון דאית להו מדרה במקום טומאה נמי בטילה • כי קא מיבעיא אוכלין • ותיבעי ליה עבודת כוכבים גופה • לאמיבעיא ליה כיון

ומיבעי ליה עבודת כוכבים • של לוכלין כגון הטמוה לפת ותיבעי לך מי סלקה טומאה בביטול לו לא:

מתי

הגהות הב"ח (ה) גמ' מזר ומפלו כלים מזרו לטומאה וכו' כי הדרא טומאה. נ"ב ככה ליכא למימר כיון דאית [להו שכבה נמקוה] טומאה נמי בטלה דבכלי של יבמות קל מיבעיא ליה ולא בכל עובד כוכבים מי נמי בכלי של [עובד כוכבים ובעובד כוכבים] של יבמות קלתר דליה ליה ביטול: (ג) רש"י ד"ה שטעונה וכו' שלימה נזוזה בקרקע: (ג) ד"ה עשה עשאו כולו לעבודת כוכבים מהתילתו: (ד) ד"ה מזרו וכו' ומקו מיבעיא ליה כלי: (ה) ד"ה מגו מגו וכו' ומקולי נ"ב לעיל בדף מז ע"ב: (ו) תוס' ד"ה המכו וכו' ומ"ב דדברי קבלה נ"ב פי' כלי מקל מקל דומיא דכלי יוסי. נ"ב לעיל נרים דף מד: